Codex hic Mstus Biblicus
complectitur

Librum Josuae.
Judicum.
I. Samuelis.
II. Samuelis.
I. Regum.
II. Regum.
Esdrae.
Nehemiae.
Esther.
Job.
Psalmos.
Proverbia.
Ecclesiasten.
Canticum.
Isaiam.
Jeremiam.
Threnos.
Ezechielem.
Danielem.
Prophetas minores.
I. Esdrae.
II. Esdrae.
Machabaeorum.

14

וקרית ארבע הוא חברון
וצער ערים תשע וחצריהן:
מעון כרמל וזיף ויוטה
ויזרעאל ויקדעם וזנוח
הקין גבעה ותמנה ערים
עשר וחצריהן: חלחול בית
צור וגדור: ומערת ובית
ענת ואלתקן ערים שש
וחצריהן: קרית בעל היא
קרית יערים והרבה ערים
שתים וחצריהן: במדבר
בית הערבה מדין וסככה:
והנבשן ועיר המלח ועין
גדי ערים שש וחצריהן: ואת
היבוסי יושבי ירושלים
לא יוכלו בני יהודה להור׳
להורישם וישב היבוסי
את בני יהודה בירושלים
עד היום הזה:
ויצא הגורל לבני יוסף
מירדן יריחו למי יריחו
מזרחה המדבר עלה מיריחו
בהר בית אל: ויצא מבית אל
לוזה ועבר אל גבול הארכי
עטרות: וירד ימה אל גבול
היפלטי עד גבול בית חורון
תחתון ועד גזר והיו תוצ אתיו
הימה: וינחלו בני יוסף
מנשה ואפרים: ויהי גבול

ערים

בני אפרים למשפחתם ויהי
גבול נחלתם מזרחה עט
עטרות אדר עד בית
חורון עליון: ויצא הגבול
הימה המכמתת מצפון
ונסב הגבול מזרחה תאנת
שלה ועבר אותו ממזרח
ינוחה: וירד מינוחה עטרות
ונערתה ופגע ביריחו ויצא
הירדן: מתפוח ילך הגבול
ימה נחל קנה והיו תוצא׳
תוצאותיו הימה זאת
נחלת מטה בני אפרים
למשפחתם: והערים המ׳
המבדלות לבני אפרים
בתוך נחלת בני מנשה
כל הערים וחצריהן: ולא
הורישו את הכנעני היושב
בגזר וישב הכנעני בקרב
אפרים עד היום הזה ויהי
למס עבד:
ויהי הגורל למטה מנשה
כי הוא בכור יוסף למכיר
בכור מנשה אבי הגלעד
כי הוא היה איש מלחמה
ויהי לו הגלעד והבשן: ויהי
לבני מנשה הנותרים למ׳
למשפחתם לבני אביעזר
ולבני חלק ולבני אשריאל

ולבני שכם ולבני חפר ולבני
שמידע אלה בני מנשה
בן יוסף הזכרים למ׳
למשפחתם: ולצלפחד
בן חפר בן גלעד בן מכיר
בן מנשה ולא היו לו בנים
כי אם בנות ואלה שמות
בנתיו מחלה נעה וחגלה
מלכה ותרצה: ותקרבנה
לפני אלעזר הכהן ולפני
יהושע בן נון ולפני הנשׂ׳
הנשיאים לאמר יהוה
צוה ביד משה לתת לנו
נחלה בתוך אחינו ויתן
להם אל פי יהוה נחלה
בתוך אחי אביהן: ויפלו
חבלי מנשה עשרה לבד
מארץ הגלעד והבשן
אשר מעבר לירדן: כי בנות
מנשה נחלו נחלה בתוך בניו
וארץ הגלעד היתה לבני מנשה הנותרים
ערי מנשה וגבול מנשה
מצפון לנחל ויהי תוצאתיו
הימה: נגבה לאפרים וצפונה
למנשה ויהי הים
גבולו ובאשר יפגעון מצפון
וביששכר ממזרח: ויהי
למנשה ביששכר ובאשר
בית שאן ובנותיה ויבלעם
ובנותיה ואת ישבי דאר

ובנתיה וישבי עין דאר
ובנתיה וישבי תענך וישבי
מגדו ובנותיה שלשת
הנפת: ולא יכלו בני מנשה
להוריש את הערים האלה
ויואל הכנעני לשבת
בארץ הזאת: ויהי כי חזקו
בני ישראל ויתנו את הכנ׳
הכנעני למס והוריש לא
הורישו:
וידברו בני יוסף אל יהושע
לאמר מדוע נתתה לי
נחלה גורל אחד וחבל אחד
ואני עם רב אשר עד כה
ברכני יהוה: ויאמר אליהם
יהושע אם עם רב אתה
עלה לך היערה ובראת
לך שם בארץ הפרזי וה׳
והרפאים כי אץ לך הר
אפרים: ויאמרו בני יוסף
לא ימצא לנו ההר ורכב
ברזל בכל הכנעני הישב
בארץ העמק לאשר בבית שאן
ובנותיה ולאשר בעמק יז׳
יזרעאל: ויאמר יהושע
אל בית יוסף לאפרים
ולמנשה לאמר עם רב
אתה וכח גדול לך לא יהיה
לך גורל אחד: כי הר יהיה

ויהי גבול מנשה מאשר המכמתת אשר על פני שכם והלך הגבול אל הימין
אל ישבי עין תפוח: למנשה היתה ארץ תפוח ותפוח אל גבול מנשה לבני
אפרים: וירד הגבול נחל קנה נגבה לנחל ערים האלה לאפרים בתוך ערי

בן נון עבד יהוה בן מאה ועשר
שנים ויקברו אותו בגבול נחל
נחלתו בתמנת חרס אשר
בהר אפרים מצפון להר
געש וגם כל הדור נאספו
אל אבותיו ויקם דור אחר
אחריהם אשר לא ידעו את
יהוה וגם את המעשה אשר
עשה לישראל
ויעשו בני ישראל את הרע
בעיני יהוה ויעבדו את הב
הבעלים ויעזבו יהוה אלהי
אבתם המוציא אתם מארץ
מצרים וילכו אחרי אלהים
אחרים מאלהי העמים אש
אשר סביבותיהם וישתחוו
להם ויכעיסו את יהוה ויעזבו
את יהוה ויעבדו לבעל ולע
ולעשתרות ויחר אף יהוה
בישראל ויתנם ביד שסים
וישסו אתם וימכרם ביד
אויביהם מסביב ולא יכלו
עוד לעמד לפני אויביהם
בכל אשר יצאו יד יהוה
היתה בם לרעה כאשר דבר
יהוה וכאשר נשבע יהוה
להם ויצר להם מאד ויקם
יהוה שופטים ויושיעום מיד
שסיהם וגם אל שופטיהם

ההוא

את

לא שמעו כי זנו אחרי אלהים
אחרים וישתחוו להם סרו
מהר מן הדרך אשר הלכו
אבותם לשמע מצות יהוה
ולא עשו כן וכי הקים יהוה
להם שופטים והיה יהוה
עם השפט והושיעם מיד
איביהם כל ימי השופט
כי ינחם יהוה מנאקתם
מפני לחציהם ודחקיהם
והיה במות השופט ישבו
והשחיתו מאבותם ללכת
אחרי אלהים אחרים לעבדם
ולהשתחות להם לא הפילו
ממעלליהם ומדרכם הקשה
ויחר אף יהוה בישראל
ויאמר יען אשר עברו הגוי
הזה את בריתי אשר צויתי
את אבותם ולא שמעו לקולי
גם אני לא אוסיף להוריש
איש מפניהם מן הגוים
אשר עזב יהושע וימת
למען נסות בם את ישראל
השמרים הם את דרך יהוה
ללכת בם כאשר שמרו אב
אבותם אם לא וינח יהוה
את הגוים האלה לבלתי
הורישם מהר ולא נתנם ביד
יהושע

ואלה הגוים אשר הניח
יהוה לנסות בם את ישר
ישראל את כל אשר לא
ידעו את כל מלחמות כנען
רק למען דעת דרות בני
ישראל ללמדם מלחמה
רק אשר לפנים לא ידעום
חמשת סרני פלשתים וכל
הכנעני והצידני והחוי ישב
הר הלבנון מהר בעל חרמון
עד לבוא חמת ויהיו לנסות
בם את ישראל לדעת
השמעו את מצות יהוה
אשר צוה את אבותם ביד
משה ובני ישראל ישבו
בקרב הכנעני החתי והאמ
והאמרי והפרזי והחוי
והיבוסי ויקחו את בנותיהם
להם לנשים ואת בנותיהם
נתנו לבניהם ויעבדו את
אלהיהם
ויעשו בני ישראל את
הרע בעיני יהוה וישכחו
את יהוה אלהיהם ויעבדו
את הבעלים ואת האשת
האשרות ויחר אף
יהוה בישראל וימכרם
ביד כושן רשעתים מלך
ארם נהרים ויעבדו בני ישראל

את כושן רשעתים שמנה שנים
ויזעקו בני ישראל אל יהוה
ויקם יהוה מושיע לבני יש
ישראל ויושיעם את
עתניאל בן קנז אחי כלב
הקטן ממנו ותהי עליו רוח
יהוה וישפט את ישראל
ויצא למלחמה ויתן יהוה
בידו את כושן רשעתים
מלך ארם ותעז ידו על כושן
רשעתים ותשקט הארץ
ארבעים שנה וימת עתניאל
בן קנז
ויסיפו בני ישראל לעשות
הרע בעיני יהוה ויחזק
יהוה את עגלון מלך מואב
על ישראל על כי עשו את
הרע בעיני יהוה ויאסף
אליו את בני עמון
ועמלק וילך ויך את ישר
ישראל ויירשו את עיר
התמרים ויעבדו בני ישראל
את עגלון מלך מואב שמונה
עשרה שנה ויזעקו בני
ישראל אל יהוה ויקם יהוה
להם מושיע את אהוד בן
גרא בן הימיני איש אטר
יד ימינו וישלחו בני ישראל
בידו מנחה לעגלון מלך

מואב ויעש לו אהוד חרב
ולה שני פיות גמד
ארכה ויחגר אותה מתחת
למדיו על ירך ימינו ויקרב
את המנחה לעגלון מלך
מואב ועגלון איש בריא מאד ויעגלון
ויהי כאשר כלה להקריב
את המנחה וישלח את
העם נשאי המנחה והוא
שב מן הפסילים אשר את
הגלגל ויאמר דבר סתר לי
אליך המלך ויאמר הס
ויצאו מעליו כל העמדים
עליו ואהוד בא אליו
והוא ישב בעלית המקרה
אשר לו לבדו ויאמר
אהוד דבר אלהים לי
אליך ויקם מעל הכסא
וישלח אהוד את יד
שמאלו ויקח את החרב
מעל ירך ימינו ויתקעה
בבטנו ויבא גם הנצב
אחר הלהב ויסגר החלב
בעד הלהב כי לא שלף
החרב מבטנו ויצא הפרד
הפרשדנה ויצא אהוד
המסדרונה ויסגר דלתות
העליה בעדו ונעל והוא
יצא ועבדיו באו ויראו

והנה דלתות העליה נעלות
ויאמרו אך מסיך הוא את
רגליו בחדר המקרה ויחילו
עד בוש והנה איננו פתח
דלתות העליה ויקחו את
המפתח ויפתחו והנה
אדניהם נפל ארצה מת
ואהוד נמלט עד התמהמהם
והוא עבר את הפסילים
וימלט השעירתה ויהי
בבואו ויתקע בשופר בהר
אפרים וירדו עמו בני יש
ישראל מן ההר והוא
לפניהם ויאמר אליהם
רדפו אחרי כי נתן יהוה
את איביכם את מואב
בידכם וירדו אחריו וילכדו
את מעברות הירדן למואב
ולא נתנו איש לעבר ויכו
את מואב בעת ההיא
כעשרת אלפים איש כל שמן
וכל איש חיל ולא נמלט
איש ותכנע מואב ביום
ההוא תחת יד ישראל
ותשקט הארץ שמונים
שנה
ואחריו היה שמגר בן ענת
ויך את פלשתים שש מאות
איש במלמד הבקר ויושע גם
הוא את ישראל

ויוסיפו בני
ישראל לעשות הרע
בעיני יהוה ואהוד מת
וימכרם יהוה ביד יבין
מלך כנען אשר מלך
בחצור ושר צבאו סיסרא
והוא יושב בחרשת הגוים
ויצעקו בני ישראל אל
יהוה כי תשע מאות רכב
ברזל לו והוא לחץ את
בני ישראל בחזקה עשר
עשרים שנה

ודבורה

אשה נביאה אשת
לפידות היא שפטה את
ישראל בעת ההיא וה
והיא יושבת תחת תומר
דבורה בין הרמה ובין
בית אל בהר אפרים ויעלו
אליה בני ישראל למשפט
ותשלח ותקרא לברק בן
אבינעם מקדש נפתלי
ותאמר אליו הלא צוה
יהוה אלהי ישראל לך
ומשכת בהר תבור ולקחת
עמך עשרת אלפים איש
מבני נפתלי ומבני זבלון
ומשכתי אליך אל נחל

קישון את סיסרא שר צבא
יבין ואת רכבו ואת המונו
ונתתיהו בידך ויאמר
אליה ברק אם תלכי עמי
והלכתי ואם לא תלכי עמי
לא אלך ותאמר הלך אלך
עמך אפס כי לא תהיה תפ
תפארתך על הדרך אשר
אתה הולך כי ביד אשה
ימכר יהוה את סיסרא ות
ותקם דבורה ותלך עם ברק
קדשה ויזעק ברק את זבולן
ואת נפתלי קדשה ויעל
ברגליו עשרת אלפים איש
ותעל עמו דבורה וחבר
הקיני נפרד מקין מבני
חובב חתן משה ויט אהלו
עד אלון בצעננים אשר ביצענים כת ביצעננים
את קדש ויגדו לסיסרא
כי עלה ברק בן אבינעם
הר תבור ויזעק סיסרא את
כל רכבו תשע מאות רכב
ברזל ואת כל העם אשר
אתו מחרשת הגוים אל
נחל קישון ותאמר דבורה
אל ברק קום כי זה היום
אשר נתן יהוה את סיסרא
בידך הלא יהוה יצא לפניך
וירד ברק מהר תבור ועש

ישראל נבהלו
ושני אנשים
שרי גדודים
היו בן שאול
שם האחד בענה
ושם השני רכב בני רמון
הבארתי מבני בנימן כי גם
בארות תחשב על בנימן
ויברחו הבארתים גתימה
ויהיו שם גרים עד היום
הזה ׃ וליהונתן בן
שאול בן נכה רגלים בן
חמש שנים היה בבא ש
שמעת שאול ויהונתן
מיזרעאל ותשאהו אמ
אמנתו ותנס ויהי בחפזה
לנוס ויפל ויפסח ושמו מ
מפיבשת ׃ וילכו בני רמון
הבארתי רכב ובענה
ויבאו כחם היום אל בית
איש בשת והוא שכב
את משכב הצהרים ׃ והנה
באו עד תוך הבית לקחי
חטים ויכהו אל החמש
ורכב ובענה אחיו נמלטו ׃
ויבאו הבית והוא שכב
על מטתו בחדר משכבו
ויכהו וימתהו ויסירו את
ראשו ויקחו את ראשו
וילכו דרך הערבה כל
הלילה ׃ ויבאו את ראש

איש בשת אל דוד חברון
ויאמרו אל המלך הנה
ראש איש בשת בן ש
שאול איבך אשר
בקש נפשך ויתן יהוה את
לאדני המלך נקמות ה
היום הזה משאול ומזרעו ׃
ויען
דוד את רכב ואת בענה
אחיו בני רמון הבארתי
ויאמר להם חי יהוה
אשר פדה את נפשי מכל
צרה ׃ כי המגיד לי לאמר
הנה מת שאול והוא היה
כמבשר בעיניו ואחזה
בו ואהרגהו בצקלג אשר
לתתי לו בשרה ׃ אף כי
אנשים רשעים הרגו
את איש צדיק בביתו
על משכבו ועתה הלוא
אבקש את דמו מידכם
ובערתי אתכם מן הארץ ׃
ויצו דוד את הנערים
ויהרגום ויקצצו את
ידיהם ואת רגליהם
ויתלו על הברכה בחברון
ואת ראש איש בשת
לקחו ויקברו בקבר אבנר
בחברון ׃
ויבאו כל שבטי ישראל
אל דוד חברונה ויאמרו

75

ויאמרו לאמר הננו עצ
עצמך ובשרך אנחנו גם
אתמול גם שלשום
בהיות שאול מלך עלינו
אתה הייתה מוציא המוציא
והמבי את ישראל ויאמר והמביא
יהוה לך אתה תרעה את
עמי את ישראל ואתה
תהיה לנגיד על ישראל ׃
ויבאו כל זקני ישראל
אל המלך חברונה ויכרת
להם המלך דוד ברית
בחברון לפני יהוה וימש
וימשחו את דוד למלך
על ישראל ׃
בן שלשים דוד במלכו שנה
ארבעים שנה מלך ׃ בחב
בחברון מלך על יהודה
שבע שנים וששה חדש
חדשים ובירושלים מלך
שלשים ושלש שנה
על כל ישראל ויהודה ׃
וילך המלך ואנשיו ירו
ירושלם אל היבסי יושב
הארץ ויאמר לדוד לאמר
לא תבוא הנה כי אם הס
הסירך העורים והפסחים
לאמר לא יבוא דוד
הנה ׃ וילכד דוד את
מצדת ציון היא עיר
דוד ׃ ויאמר דוד ביום

ההוא כל מכה יבסי ויגע
בצנור ואת הפסחים ואת
העורים שנאו נפש דוד
על כן יאמרו עור ופסח לא
יבוא אל הבית ׃ וישב דוד
במצדה ויקרא לה עיר
דוד ויבן דוד סביב מן המלוא
וביתה ׃ וילך דוד הלוך וגדול
ויהוה אלהי צבאות עמו ׃
וישלח
חירם מלך צר מלאכים
אל דוד ועצי ארזים וחרשי
עץ וחרשי אבן קיר ויבנו
בית לדוד ׃ וידע דוד כי הכינו
יהוה למלך על ישראל וכי
נשא ממלכתו בעבור עמו
ישראל ׃
ויקח דוד עוד פלגשים
ונשים מירושלם אחרי
באו מחברון ויולדו עוד
לדוד בנים ובנות ׃ ואלה
שמות הילדים לו בירושלם
שמוע ושובב ונתן ושלמה ׃
ויבחר ואלישוע ונפג ויפיע ׃
ואלישמע ואלידע ואליפלט ׃
וישמעו
פלשתים כי משחו את דוד
למלך על ישראל ויעלו כל
פלשתים לבקש את דוד
וישמע דוד וירד אל
המצודה ׃ ופלשתים באו

ב שמואל

102

123

משבלת ויאמר קחו לי
צלחית חדשה ושימו שם
מלח ויקחו אליו ויצא אל
מוצא המים וישלך שם
מלח ויאמר כה אמר יהוה
רפאתי למים האלה ולא
יהיה משם עוד מות
ומשכלת וירפו המים עד
היום הזה כדבר אלישע
אשר דבר:
ויעל משם בית אל והוא
עלה בדרך ונערים קטנים
יצאו מן העיר ויתקלסו
בו ויאמרו לו עלה קרח
עלה קרח ויפן אחריו
ויראם ויקללם בשם יהוה
ותצאנה שתים דבים מן
היער ותבקענה מהם
ארבעים ושני ילדים:
וילך משם אל הר הכרמל
ומשם שב שמרון
ויהורם בן
אחאב מלך על ישראל
בשמרון בשנת שמנה
עשרה ליהושפט מלך
יהודה וימלך שתים עשרה
שנה ויעש הרע בעיני
יהוה רק לא כאביו וכאמו
ויסר את מצבת הבעל
אשר עשה אביו רק

בחטאות ירבעם בן נבט
אשר החטיא את ישראל
דבק לא סר ממנה:
ומישע מלך
מואב היה נקד והשיב
למלך ישראל מאה
אלף כרים ומאה אלף
אילים צמר: ויהי כמות
אחאב ויפשע מלך מואב
במלך ישראל: ויצא המ
המלך יהורם ביום ההוא
משמרון ויפקד את כל
ישראל: וילך וישלח אל
יהושפט מלך יהודה
לאמר מלך מואב פשע
בי התלך אתי אל מואב
למלחמה ויאמר אעלה
כמוני כמוך כעמי כעמך
כסוסי כסוסיך: ויאמר
איזה הדרך נעלה ויאמר דרך
מדבר אדום: וילך מלך
ישראל ומלך יהודה ומלך
אדום ויסבו דרך שבעת
ימים ולא היה מים למח
למחנה ולבהמה אשר
ברגליהם: ויאמר מלך
ישראל אהה כי קרא
יהוה לשלשת המלכים
האלה לתת אותם ביד
מואב:

ויאמר יהושפט האין פה
נביא ליהוה ונדרשה את
יהוה מאותו ויען אחד
מעבדי מלך ישראל
ויאמר פה אלישע בן
שפט אשר יצק מים על
ידי אליהו: ויאמר יהושפט
יש אותו דבר יהוה וירדו
אליו מלך ישראל
ויהושפט ומלך אדום:
ויאמר אלישע אל מלך
ישראל מה לי ולך לך
אל נביאי אביך ואל
נביאי אמך ויאמר לו
מלך ישראל אל כי
קרא יהוה לשלשת
המלכים האלה לתת
אותם ביד מואב: ויאמר
אלישע חי יהוה צבאות
אשר עמדתי לפניו כי
לולי פני יהושפט מלך
יהודה אני נשא אם
אביט אליך ואם אראך:
ועתה קחו לי מנגן והיה
כנגן המנגן ותהי עליו
יד יהוה: ויאמר כה
אמר יהוה עשה הנחל
הזה גבים גבים: כי כה
אמר יהוה לא תראו
רוח ולא תראו גשם

והנחל ההוא ימלא מים
ושתיתם אתם ומקניכם
ובהמתכם: ונקל זאת בעיני
יהוה ונתן את מואב בידכם:
והכיתם את כל עיר מבצר
ואת כל עיר מבחור וכל עץ
טוב תפילו וכל מעיני מים
תסתמו וכל החלקה הטובה
תכאבו באבנים: ויהי בבקר
כעלות המנחה והנה מים
באים מדרך אדום ותמלא
הארץ את המים: וכל
מואב שמעו כי עלו המלכים
להלחם בם ויצעקו מכל
חגר חגרה ומעלה ויעמדו
על הגבול: וישכימו בבקר
והשמש זרחה על המים
ויראו מואב מנגד את
המים אדמים כדם: ויאמרו
דם זה החרב נחרבו המלכים
ויכו איש את רעהו ועתה
לשלל מואב: ויבאו אל
מחנה ישראל ויקמו
ישראל ויכו את מואב
וינסו מפניהם ויבו בה ויכו
והכות את מואב: והערים
יהרסו וכל חלקה טובה
ישליכו איש אבנו ומלאוה
וכל מעין מים יסתמו וכל
עץ טוב יפילו עד השאיר

1355

והשחיתה׃

מים זרים ואחרב בכף
פעמי כל יארי מצור הלוא
שמעת למרחוק אתה
עשיתי למימי קדם ויצרתיה
עתה הבאתיה ותהי להשאות
גלים נצים ערים בצרות
וישביהן קצרי יד חתו ויבשו
היו עשב שדה וירק דשא
חציר גגות ושדפה לפני קמה
ושבתך וצאתך ובאך ידעתי
ואת התרגזך אלי יען התרגזך
אלי ושאננך עלה באזני
ושמתי חחי באפך ומתגי
בשפתיך והשבתיך בדרך
אשר באת בה וזה לך האות
אכול השנה ספיח ובשנה
השנית סחיש ובשנה
השלישית זרעו וקצרו
ונטעו כרמים ואכלו פרים
ויספה פליטת בית יהודה
הנשארה שרש למטה
ועשה פרי למעלה כי
מירושלם תצא שארית
ופליטה מהר ציון קנאת
יהוה תעשה זאת
לכן כה אמר יהוה אל מלך
אשור לא יבא אל העיר
הזאת ולא יורה שם חץ
ולא יקדמנה מגן ולא ישפך
עליה סללה בדרך אשר

יבא בה ישוב ואל העיר
הזאת לא יבא נאם יהוה
וגנותי אל העיר הזאת
להושיעה למעני ולמען
דוד עבדי
ויהי בלילה ההוא ויצא
מלאך יהוה ויך במחנה
אשור מאה שמונים
וחמשה אלף וישכימו
בבקר והנה כלם פגרים
מתים ויסע וילך וישב
סנחריב מלך אשור
וישב בנינוה ויהי הוא
משתחוה בית נסרך
אלהיו ואדרמלך ושראצר
הכהו בחרב והמה נמלטו
ארץ אררט וימלך אסרחדן
בנו תחתיו
בימים ההם חלה חזקיהו
למות ויבא אליו ישעיהו
בן אמוץ הנביא ויאמר
אליו כה אמר יהוה צו
לביתך כי מת אתה ולא
תחיה ויסב את פניו אל הקיר
ויתפלל אל יהוה לאמר
אנה יהוה זכר נא את אשר התהלכתי
לפניך באמת ובלבב שלם
והטוב בעיניך עשיתי
ויבך חזקיהו בכי גדול

ויהי ישעיהו
לא יצא העיר התיכנה
ודבר יהוה היה אליו לאמר
שוב ואמרת אל חזקיהו
נגיד עמי כה אמר יהוה
אלהי דוד אביך שמעתי
את תפלתך ראיתי את
דמעתך הנני רפא לך
ביום השלישי תעלה
בית יהוה והספתי על
ימיך חמש עשרה שנה
ומכף מלך אשור אצילך
ואת העיר הזאת וגנותי
את העיר הזאת למעני
ולמען דוד עבדי ויאמר
ישעיהו קחו דבלת
תאנים ויקחו וישימו על
השחין ויחי ויאמר
חזקיהו אל ישעיהו מה
אות כי ירפא יהוה לי
ועליתי ביום השלישי
בית יהוה ויאמר ישעיהו
זה לך האות מאת יהוה
כי יעשה יהוה את הדבר
אשר דבר הלך הצל עשר
מעלות אם ישוב עשר
מעלות ויאמר יחזקיהו
נקל לצל לנטות עשר
מעלות לא כי ישוב
הצל אחרנית עשר מעלות

ויקרא ישעיהו הנביא אל
יהוה וישב את הצל במעלות
אשר ירדה במעלות אחז
אחרנית עשר מעלות
בעת ההיא שלח
בלאדן בן בלאדן מלך
בבל ספרים ומנחה אל
חזקיהו כי שמע כי חלה
חזקיהו וישמע עליהם
חזקיהו ויראם את כל בית
נכתה את הכסף ואת הזהב
ואת הבשמים ואת שמן
הטוב ואת בית כליו ואת
כל אשר נמצא באוצרתיו
לא היה דבר אשר לא הראם
חזקיהו בביתו ובכל ממשלתו
ויבא ישעיהו הנביא אל
המלך חזקיהו ויאמר אליו
מה אמרו האנשים האלה
ומאין יבאו אליך ויאמר
חזקיהו מארץ רחוקה באו
מבבל ויאמר מה ראו בביתך
ויאמר חזקיהו את כל אשר
בביתי ראו לא היה אשר לא
הראיתם באוצרתי ויאמר
ישעיהו אל חזקיהו שמע
דבר יהוה הנה ימים באים
נאם יהוה ונשא את כל
אשר בביתך ואשר אצרו
אבתיך עד היום הזה בבלה

ויתן פרעה נכה את יהויקים בן יאשיהו תחת יאשיהו אביו ויסב את שמו יהויקים ואת יהואחז לקח ויבא מצרים
איש כערכו נקש את הכסף ואת הזהב נתן לפרעה נכה׃ בן עשרים וחמש שנה
בעמדי ירוה ככל אשרי עשו אבותיו׃ בימיו עלה נבוכדנצר מלך בבל ויהי לו יהויקים עבד שלש שנים וישב
וישלחם יהוה בהזדיק לה אבידו כדבר יהוה אשר דבר ביד עבדיו הנביאים׃ אך על פי יהוה היתה ביהודה להסיר מעל פניו בחטאת
מנשה ככל אשר עשה׃ וגם דם הנקי אשר שפך ויהי ירושלם מלא דם נקי ולא אבה יהוה לסלח׃ ויתר דברי יהויקים וכל אשר עשה הלא הם כתובים על ספר דברי הימים למלכי יהודה׃ וישכב יהויקים עם אבותיו וימלך
תחתיו יכניה בנו׃ בן

מלך יהודה בשנים עשר
חדש בעשרים ושבעה
לחדש נשא אויל מרדך
מלך בבל בשנת מלכתו את
ראש יהויכין מלך יהודה
מבית כלא וידבר אתו
טבות ויתן את כסאו ממעל
כסא המלכים אשר אתו
בבבל ושנא את בגדי כלאו
ואכל לחם תמיד לפניו כל
ימי חייו וארחתו
ארחת תמיד נתנה
לו מאת המלך
דבר יום ביומו
כל ימי חייו

Pesaias

חזון ישעיהו

בן אמוץ אשר חזה על
יהודה וירושלם בימי
עזיהו יותם אחז יחזקיהו
מלכי יהודה שמעו שמים
והאזיני ארץ כי יהוה
דבר בנים גדלתי ורוממתי
והם פשעו בי ידע שור
קנהו וחמור אבוס בעליו
ישראל לא ידע עמי לא
התבונן הוי גוי חטא עם
כבד עון זרע מרעים בנים
משחיתים עזבו את יהוה
נאצו את קדוש ישראל
נזרו אחור על מה תכו עוד
תוסיפו סרה כל ראש לחלי
וכל לבב דוי מכף רגל ועד
ראש אין בו מתם פצע
וחבורה ומכה טריה לא
זרו ולא חבשו ולא רככה
בשמן ארצכם שממה
עריכם שרפות אש אדמתכם
לנגדכם זרים
אכלים אתה ושממה
כמהפכת זרים ונותרה
בת ציון כסכה בכרם
כמלונה במקשה כעיר
נצורה לולי יהוה צבאות
הותיר לנו שריד כמעט
כסדם היינו לעמרה
דמינו

שמעו דבר יהוה קציני
סדם האזינו תורת אלהינו עם
עמרה למה לי רב זבחיכם
יאמר יהוה שבעתי עלות
אילים וחלב מריאים ודם
פרים וכבשים ועתודים
לא חפצתי כי תבאו לראות
פני מי בקש זאת מידכם
רמס חצרי לא תוסיפו
הביא מנחת שוא קטרת
תועבה היא לי חדש ושבת
קרא מקרא לא אוכל און
ועצרה חדשיכם ומועדיכם
שנאה נפשי
היו עלי לטרח נלאיתי
נשא ובפרשכם כפיכם
אעלים עיני מכם גם
כי תרבו תפלה אינני שמע
ידיכם דמים מלאו
רחצו הזכו הסירו רע
מעלליכם מנגד
עיני חדלו הרע
למדו היטב דרשו משפט אשרו
חמוץ שפטו יתום ריבו
אלמנה

לכו נא ונוכחה יאמר
יהוה אם יהיו חטאיכם
כשנים כשלג ילבינו אם
יאדימו כתולע כצמר יהיו
אם תאבו ושמעתם טוב
הארץ תאכלו ואם תמאנו
ומריתם חרב תאכלו כי פי
יהוה דבר
איכה היתה לזונה קריה
נאמנה מלאתי משפט צדק
ילין בה ועתה מרצחים
כספך היה לסיגים סבאך
מהול במים שריך סוררים
וחברי גנבים כלו אהב
שחד ורדף שלמנים
יתום לא ישפטו וריב
אלמנה לא יבוא אליהם
לכן נאם
האדון יהוה צבאות אביר
ישראל הוי אנחם מצרי
ואנקמה מאויבי ואשיבה
ידי עליך ואצרף כבר סיגיך
ואסירה כל בדיליך ואשיבה
שפטיך כבראשנה ויעציך
כבתחלה אחרי כן יקרא
לך עיר הצדק קריה נאמנה
ציון במשפט תפדה ושביה
בצדקה ושבר פשעים
וחטאים יחדו ועזבי יהוה
יכלו כי יבשו מאילים אשר
חמדתם ותחפרו מהגנות
אשר בחרתם כי תהיו כאלה
נבלת עלה וכגנה אשר מים
אין לה והיה החסן לנערת
ופעלו לניצוץ ובערו שניהם
יחדו ואין מכבה

הדבר אשר חזה ישעיהו
בן אמוץ על יהודה וירושלם
והיה באחרית הימים נכון
יהיה הר בית יהוה בראש
ההרים ונשא מגבעות ונהרו

163

164

מבני אדם כן יזה גוים
רבים עליו יקפצו מלכים
פיהם כי אשר לא ספר להם
ראו ואשר לא שמעו התב
התבוננו ׃ מי האמין לשמ
לשמעתנו וזרוע יהוה
על מי נגלתה ׃ ויעל כיונק
לפניו וכשרש מארץ ציה
לא תאר לו ולא הדר
ונראהו ולא מראה ונחמדהו ׃
נבזה וחדל אישים איש
מכאבות וידוע חלי וכמסתר
פנים נבזה ולא חשבנהו ׃
אכן חלינו הוא נשא ומכא
ומכאבינו סבלם ואנחנו
חשבנהו נגוע מכה אלהים
ומענה ׃ והוא מחולל מפש
מפשעינו ׃ מדכא מעונתינו
מוסר שלומנו עליו ובחברתו
נרפא לנו ׃ כלנו כצאן תעינו
איש לדרכו פנינו ויהוה
הפגיע בו את עון כלנו ׃ נגש
והוא נענה ולא יפתח פיו ׃
כשה לטבח יובל וכרחל
לפני גזזיה נאלמה ולא
יפתח פיו ׃ מעצר וממשפט
לקח ואת דורו מי ישוחח
כי נגזר מארץ חיים מפשע
עמי נגע למו ׃ ויתן את

רשעים קברו ואת עשיר
במתיו על לא חמס עשה
ולא מרמה בפיו ׃ ויהוה
חפץ דכאו
החלי אם תשים
אשם נפשו יראה
זרע יאריך ימים
וחפץ יהוה בידו
יצלח ׃ מעמל
נפשו יראה
ישבע בדעתו יצדיק
צדיק עבדי לרבים ועונתם
הוא יסבל ׃ לכן אחלק לו
ברבים ואת עצומים יחלק
שלל תחת אשר הערה למות
נפשו ואת פשעים נמנה
והוא חטא רבים נשא
ולפשעים יפגיע ׃

רני עקרה

לא ילדה פצחי רנה וצהלי
לא חלה כי רבים בני שוממה
שוממה מבני בעולה אמר
יהוה ׃ הרחיבי מקום
אהלך ויריעות משכנותיך
יטו אל תחשכי האריכי
מיתריך ויתדותיך חזקי ׃
כי ימין ושמאל תפרוצי
וזרעך גוים יירש וערים

נשמות יושיבו ׃ אל
תיראי כי לא תבושי
ואל תכלמי כי לא תחפירי
כי בשת עלומיך תשכחי
וחרפת אלמנותיך לא
תזכרי עוד ׃ כי בעליך
עשיך יהוה צבאות שמו
וגאלך קדוש ישראל
אלהי כל הארץ יקרא ׃
כי כאשה עזובה ועצובת
רוח קראך יהוה ואשת
נעורים כי תמאס אמר
אלהיך ׃ ברגע קטן עזבתיך
וברחמים גדולים אקבצך
אקבצך ׃ בשצף קצף
הסתרתי פני רגע ממך
ובחסד עולם רחמתיך
אמר גאלך יהוה ׃
כי מי נח זאת לי אשר
נשבעתי מעבר מי נח עוד
על הארץ כן נשבעתי
מקצף עליך ומגער בך ׃
כי ההרים ימושו והגבעות
תמוטינה וחסדי מאתך
לא ימוש וברית שלומי
לא תמוט אמר מרחמך
יהוה ׃
עניה סערה לא נחמה
הנה אנכי מרביץ בפוך

אבניך ויסדתיך בספירים
ושמתי כדכד שמשתיך
ושעריך לאבני אקדח
וכל גבולך לאבני חפץ ׃
וכל בניך למודי יהוה
ורב שלום בניך ׃ בצדקה
תכונני רחקי מעשק כי
לא תיראי וממחתה כי
לא תקרב אליך ׃ הן גור
יגור אפס מאותי מי גר
אתך עליך יפול ׃ הן אנכי
בראתי חרש נפח באש
פחם ומוציא כלי למעשהו
ואנכי בראתי משחית
לחבל ׃ כל כלי יוצר עליך
לא יצלח וכל לשון תקום
אתך למשפט תרשיעי
זאת נחלת עבדי יהוה
וצדקתם מאתי נאם יהוה ׃
הוי כל צמא
לכו למים ואשר אין לו
כסף לכו שברו ואכלו
ולכו שברו בלוא כסף ובלוא
מחיר יין וחלב ׃ למה תש
תשקלו כסף בלוא לחם
ויגיעכם בלוא לשבעה
שמעו שמוע אלי ואכלו
טוב ותתענג בדשן נפשכם ׃
הטו אזנכם ולכו אלי

הספר ודליהו בן שמעיהו
ואלנתן בן עכבור וגמריהו
בן שפן וצדקיהו בן חנניהו
וכל השרים ויגד להם מי־
כיהו את כל הדברים
אשר שמע בקרא ברוך
בספר באזני העם וישלחו
כל השרים אל ברוך את
יהודי בן נתניהו בן שלמיהו
בן כושי לאמר המגלה
אשר קראת בה באזני
העם קחנה בידך ולך ויקח
ברוך בן נריהו את המגלה
בידו ויבא אליהם ויאמרו
אליו שב נא וקראנה בא
באזנינו ויקרא ברוך
באזניהם ויהי כשמעם
את כל הדברים פחדו איש
אל רעהו ויאמרו אל ברוך
הגיד נגיד למלך את כל
הדברים האלה
ויאמר להם ברוך מפיו
יקרא אלי את כל הדברים
האלה ואני כתב על הספר
בדיו
ויאמרו השרים אל ברוך
לך הסתר אתה וירמיהו
ואיש אל ידע איפה אתם
ויבאו אל המלך חצרה
ואת המגלה הפקדו
בלשכת אלישמע הספר

ואת ברוך שאלו
לאמר הגד נא
לנו איך כתבת
את כל הדברים
האלה
מפיו

ויגידו באזני המלך את
כל הדברים וישלח המלך
את יהודי לקחת את ה־
מגלה ויקחה מלשכת
אלישמע הספר ויקראה
יהודי באזני המלך ובאזני
כל השרים העמדים מעל
המלך והמלך יושב בית
החרף בחדש התשיעי
ואת האח לפניו מבערת
ויהי כקרוא יהודי שלש
דלתות וארבעה יקרעה
בתער הספר והשלך אל
האש אשר אל האח עד
תם כל המגלה על
האש אשר על האח
ולא פחדו ולא קרעו את
בגדיהם המלך וכל עבדיו
השמעים את כל הדברים
האלה וגם אלנתן ודליהו
וגמריהו הפגעו במלך
לבלתי שרף את המגלה
ולא שמע אליהם ויצוה
המלך את ירחמאל בן ה־
מלך ואת שריהו בן
עזריאל ואת שלמיהו
בן עבדאל לקחת את
ברוך הספר ואת ירמיהו
הנביא ויסתרם יהוה
ויהי דבר
יהוה אל ירמיהו אחרי

שרף המלך את המגלה
ואת הדברים אשר כתב
ברוך מפי ירמיהו לאמר
שוב קח לך מגלה אחרת
וכתב עליה את כל ה־
הדברים הראשנים
אשר היו על המגלה
הראשנה אשר שרפה
יהויקים מלך יהודה
ועל יהויקים מלך יהודה
תאמר כה אמר יהוה
אתה שרפת את המגלה
הזאת לאמר מדוע כתבת
עליה לאמר בא יבוא
מלך בבל והשחית את
הארץ הזאת והשבית
ממנה אדם ובהמה
לכן כה
אמר יהוה על יהויקים
מלך יהודה לא יהיה
לו יושב על כסא דוד
ונבלתו תהיה משלכת
לחרב ביום ולקרח בלילה
ופקדתי עליו ועל זרעו
ועל עבדיו את עונם
והבאתי עליהם ועל
ישבי ירושלם ואל איש
יהודה את כל הרעה
אשר דברתי אליהם
ולא שמעו
וירמיהו לקח מגלה

קח

אחרת ויתנה אל ברוך
בן נריהו הספר ויכתב
עליה מפי ירמיהו את
כל הספר אשר שרף
יהויקים מלך יהודה באש
ועוד נוסף עליהם דב־
רים רבים כהמה
וימלך מלך צדקיהו בן
יאשיהו תחת כניהו בן
יהויקים אשר המליך
נבוכדראצר מלך בבל
בארץ יהודה ולא שמע
הוא ועבדיו ועם הארץ
אל דברי יהוה אשר דבר
ביד ירמיהו הנביא וישלח
המלך צדקיהו את יהוכל
בן שלמיה ואת צפניהו
בן מעשיה הכהן אל
ירמיהו הנביא לאמר
התפלל נא בעדנו אל יהוה
אלהינו וירמיהו בא ויצא
בתוך העם ולא נתנו אתו
בית הכליא וחיל פרעה
יצא ממצרים וישמעו
הכשדים הצרים על
ירושלם את שמעם ויע־
לו מעל ירושלם
ויהי דבר יהוה
אל ירמיהו הנביא לאמר
כה אמר יהוה אלהי יש־
ראל כה תאמרו אל

דברי
מלך

ויאשרים יאת עיני עליך
ויאם רע בעיניך לבאב

214

וְהִשְׁלִישִׁית בְּחֹרֶב יִפְלוּ
סְבִיבוֹתֶיךָ

276

245

254

264

268

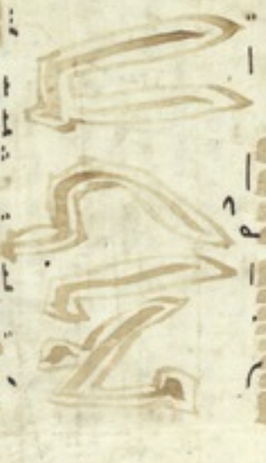

2179

חמשא

אשר

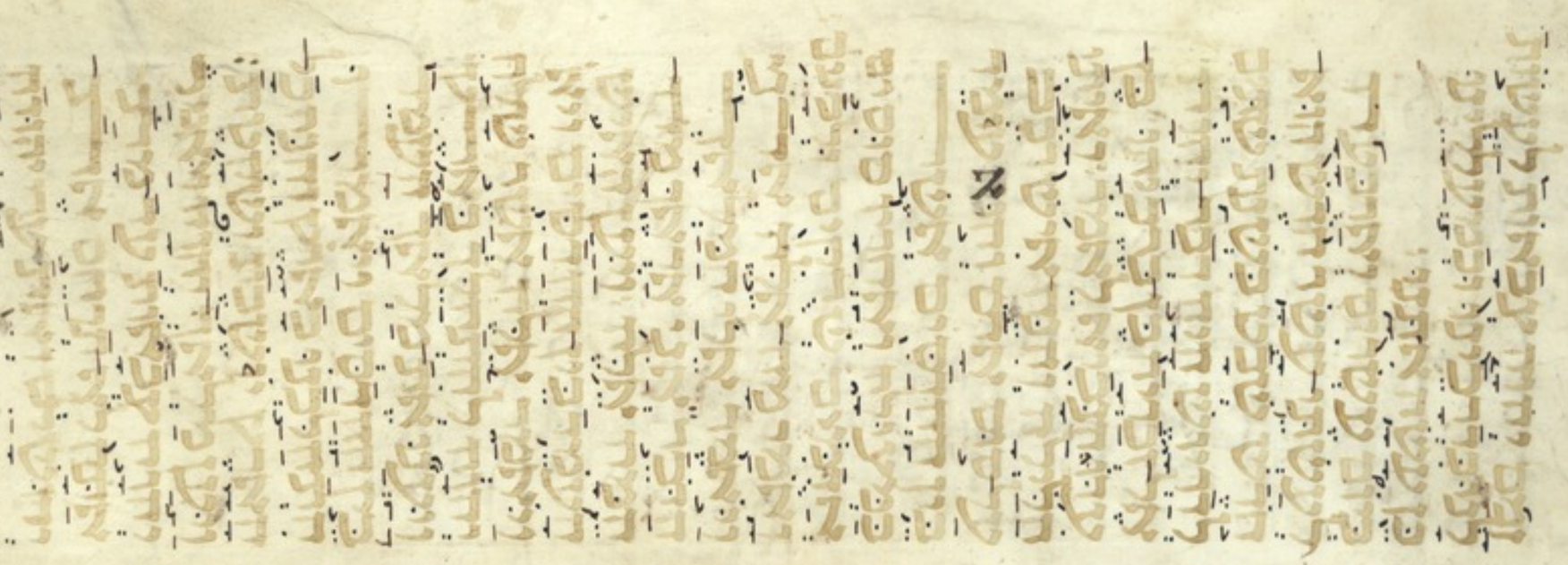

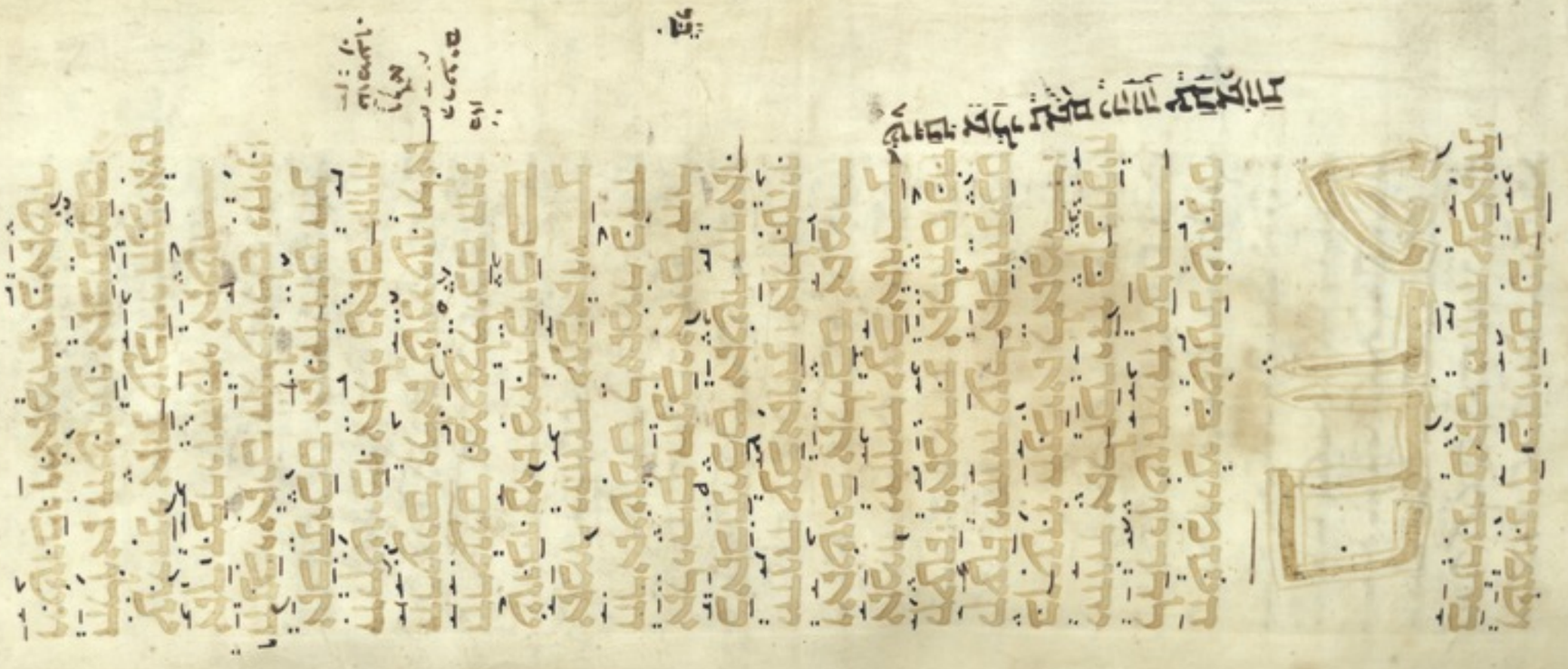

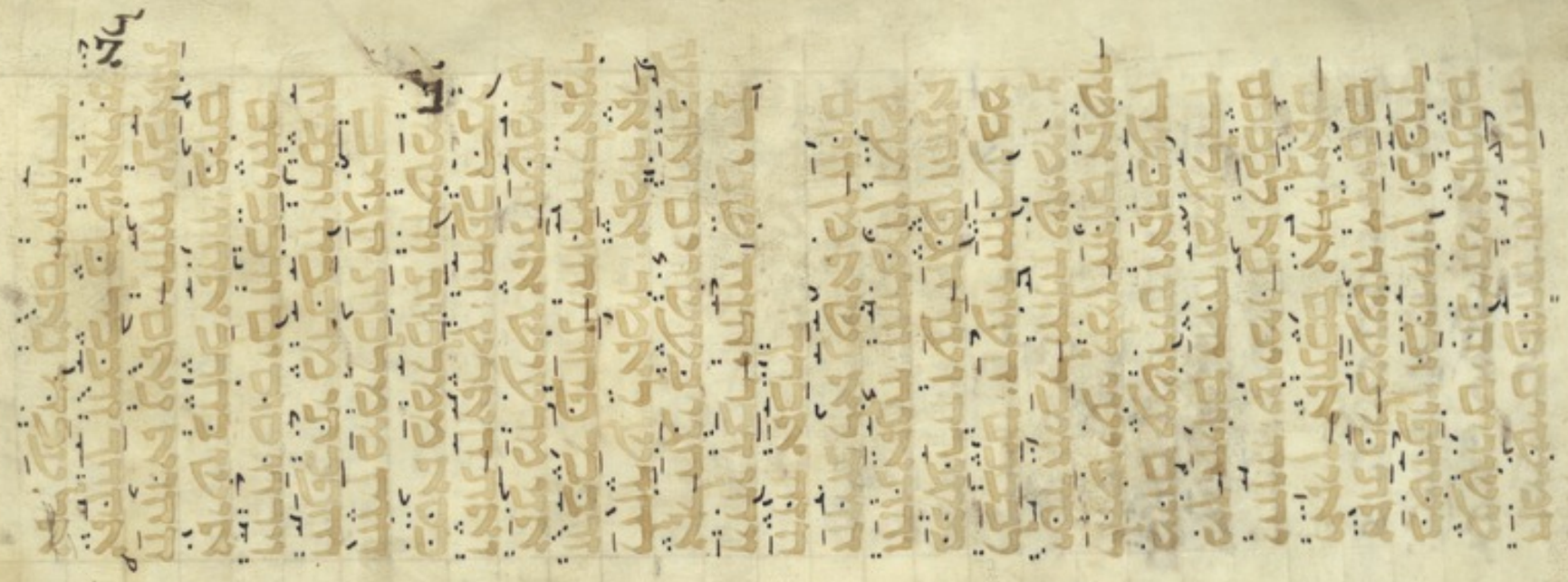

לשמה
ויהי דבר יהוה צבאות
לאמר כה אמר
יהוה צבאות קנאתי
לציון קנאה גדולה
וחמה גדולה קנאתי
לה כה אמר יהוה
שבתי אל ציון ושכנתי
בתוך ירושלם ונקראה
ירושלם עיר האמת
והר יהוה צבאות הר
הקדש
כה אמר יהוה צבאות
עד ישבו זקנים וזקנות
ברחבות ירושלם ואיש
משענתו בידו מרב
ימים ורחבות העיר
ימלאו ילדים וילדות
משחקים ברחבתיה
כה אמר
יהוה צבאות כי יפלא
בעיני שארית העם
הזה בימים ההם גם
בעיני יפלא נאם יהוה
צבאות
כה אמר יהוה צבאות
הנני מושיע את עמי
מארץ מזרח ומארץ
מבוא השמש והבאתי

אתם ושכנו בתוך ירוש
ירושלם והיו לי לעם
ואני אהיה להם לאל
לאלהים באמת ובצדקה
כה אמר
יהוה צבאות תחזקנה
ידיכם השמעים בימים
האלה את הדברים האלה
מפי הנביאים אשר
ביום יסד בית יהוה
צבאות ההיכל להבנות
כי לפני הימים ההם
שכר האדם לא נהיה
ושכר הבהמה איננה
וליוצא ולבא אין שלום
מן הצר ואשלח את
כל האדם איש ברעהו
ועתה לא כימים הרא
הראשנים אני לשארית
העם הזה נאם יהוה
צבאות כי זרע השלום
הגפן תתן פריה והארץ
תתן את יבולה והשמים
יתנו טלם והנחלתי את
שארית העם הזה את
כל אלה והיה כאשר
הייתם קללה בגוים בית
יהודה ובית ישראל כן
כן אושיע אתכם

והייתם ברכה אל תיראו
תחזקנה ידיכם
כי כה אמר יהוה צבאות
כאשר זממתי להרע
לכם בהקציף אבתיכם
אתי אמר יהוה צבאות
ולא נחמתי כן שבתי
זממתי בימים האלה
להיטיב את ירושלם
ואת בית יהודה אל
תיראו אלה הדברים
אשר תעשו דברו אמת
איש את רעהו אמת
ומשפט שלום שפטו
בשעריכם ואיש את
רעת רעהו אל תחשבו
בלבבכם ושבעת שקר
אל תאהבו כי את כל אלה
אשר שנאתי נאם יהוה
ויהי דבר
יהוה צבאות אלי לאמר
כה אמר יהוה צבאות
צום הרביעי וצום
החמישי וצום השביעי
וצום העשירי יהיה
לבית יהודה לששון
ולשמחה ולמעדים
טובים והאמת והשלום
אהבו

כה אמר יהוה צבאות
עד אשר יבאו עמים
וישבי ערים רבות והלכו
ישבי אחת אל אחת
לאמר נלכה הלוך לחלות
את פני יהוה ולבקש
את יהוה צבאות אלכה
גם אני ובאו עמים
רבים וגוים עצומים
לבקש את יהוה צבאות
בירושלם ולחלות את
פני יהוה
כה אמר יהוה צבאות
בימים ההמה אשר
יחזיקו עשרה אנשים מכל
לשנות הגוים והחזיקו
בכנף איש יהודי לאמר
נלכה עמכם כי שמענו
אלהים עמכם
משא דבר יהוה בארץ
חדרך ודמשק מנחתו
כי ליהוה עין אדם וכל
שבטי ישראל וגם
חמת תגבל בה צר
וצידון כי חכמה מאד
ותבן צר מצור לה
ותצבר כסף כעפר
וחרוץ כטיט חוצות
הנה אדני יורשנה

בֵּית נְתַן לְבַד וְנַעֲרֵיהֶם לְבַד׃

גער לכם את הזרע
וזריתי פרש על
פניכם פרש חגיכם
ונשא אתכם אליו׃
וידעתם כי שלחתי
אליכם את המצוה הזאת
להיות בריתי
את לוי אמר יהוה
צבאות׃ בריתי היתה
אתו החיים והשלום
ואתנם לו מורא וייראני
ומפני שמי
נחת הוא׃ תורת אמת
היתה בפיהו ועולה
לא נמצא בשפתיו
בשלום ובמישור
הלך אתי ורבים השיב
מעון׃ כי שפתי כהן
ישמרו דעת ותורה
יבקשו מפיהו כי
מלאך יהוה צבאות
הוא׃ ואתם סרתם
מן הדרך הכשלתם
רבים בתורה שחתם
ברית הלוי אמר יהוה
צבאות׃ וגם אני נתתי
אתכם נבזים ושפלים
לכל העם כפי אשר
אינכם שמרים את
דרכי ונשאים פנים

בתורה׃ הלוא
אב אחד לכלנו הלוא
אל אחד בראנו מדוע
נבגד איש באחיו לחלל
ברית אבתינו׃ בגדה
יהודה ותועבה נעשתה
בישראל ובירושלם
כי חלל יהודה קדש
יהוה אשר אהב ובעל
בת אל נכר׃ יכרת
יהוה לאיש אשר
יעשנה ער ועונה
מאהלי יעקב ומגיש
מנחה ליהוה צבאות׃
וזאת
שנית תעשו כסות
דמעה את מזבח יהוה
בכי ואנקה מאין עוד
פנות אל המנחה ולקחת
ולקחת רצון מידכם׃
ואמרתם על מה על
כי יהוה העיד בינך
ובין אשת נעוריך
אשר אתה בגדתה
בה והיא חברתך
ואשת בריתך׃ ולא
אחד עשה ושאר
רוח לו ומה האחד
מבקש זרע אלהים
ונשמרתם ברוחכם

ובאשת נעוריך אל
יבגד׃ כי שנא שלח
אמר יהוה אלהי
ישראל וכסה חמס
על לבושו אמר יהוה
צבאות ונשמרתם
ברוחכם ולא תבגדו׃
הוגעתם
יהוה בדבריכם ואמ
ואמרתם במה הוגענו
באמרכם כל עשה
רע טוב בעיני יהוה
ובהם הוא חפץ או איה
אלהי המשפט׃ הנני
שלח מלאכי ופנה
דרך לפני ופתאם יבוא
אל היכלו האדון אשר
אתם מבקשים ומלאך
הברית אשר אתם
חפצים הנה בא אמר
יהוה צבאות׃ ומי
מכלכל את יום בואו
ומי העמד בהראותו
כי הוא כאש מצרף
וכבורית מכבסים׃ וי
וישב מצרף ומטהר
כסף וטהר את בני לוי
וזקק אתם כזהב וככ
וככסף והיו ליהוה

מגישי מנחה בצדקה
וערבה ליהוה מנחת
יהודה וירושלם כימי
עולם וכשנים קדמניות׃
וקרבתי אליכם למשפט
והייתי עד ממהר
במכשפים ובמנאפים
ובנשבעים לשקר
ובעשקי שכר שכיר
אלמנה ויתום ומטי
גר ולא יראוני אמר
יהוה צבאות׃ כי אני
יהוה לא שניתי ואתם
בני יעקב לא כליתם׃
למימי אבתיכם סרתם
מחקי ולא שמרתם
שובו אלי ואשובה
אליכם אמר יהוה
צבאות ואמרתם במה
נשוב׃ היקבע אדם
אלהים כי אתם קבעים
אתי ואמרתם במה
קבענוך המעשר
והתרומה׃ במארה
אתם נארים ואתי
אתם קבעים הגוי כלו׃
הביאו את כל המעשר
אל בית האוצר ויהי
טרף בביתי ובחנוני נא

11309

שלה חרפך ירקרני בה פן יכאו הערלים האלה והתעללו בי
לא אבה נשוא כליך

הַטְּרוּבִים אֲשֶׁר נִקְרָא שֵׁם

616

בניו ואחיו שנים
עשר לארבעה
ועשרים לרוממתי עזר
בניו ואחיו שנים
עשר
למחלקות לשערים
לקרחים משלמיהו
בן קורא מן בני אסף
ולמשלמיהו
בנים זכריהו הבכור
ידיעאל השני זבדיהו
השלישי יתניאל
הרביעי עילם החמישי
יהוחנן הששי אליהו
אליהועיני השביעי
ולעבד אדם בנים
שמעיה הבכור יהוזבד
השני יואח השלישי
ושכר הרביעי ונתנאל
החמישי עמיאל
הששי יששכר
השביעי פעלתי
השמיני כי ברכו
אלהים
ולשמעיה בנו נולד
בנים הממשלים
לבית אביהם כי גבורי חיל
המה בני שמעיה

עתני ורפאל ועובד
אלזבד אחיו בני חיל
אליהו וסמכיהו כל
אלה מבני עבד אדם
המה ובניהם ואחיהם
איש חיל בכח לעבדה
ששים ושנים לעבד
אדם ולמשלמיהו
בנים ואחים בני חיל
שמנה עשר
ולחסה מן בני מררי
בנים שמרי הראש כי
לא היה בכור וישימהו
אביהו לראש חלקיהו
השני טבליהו השלישי
זכריהו הרביעי כל בנים
ואחים לחסה שלשה
עשר לאלה מחלקות
השערים לראשי הגברים
משמרות לעמת
אחיהם לשרת בבית
יהוה ויפילו גורלות
כקטן כגדול לבית
אבותם לשער ושער
ויפל הגורל
מזרחה לשלמיהו
וזכריהו בנו יועץ
בשכל הפילו גורלות

ויצא גורלו צפונה לעבד
אדם נגבה ולבניו בית
האספים לשפים
ולחסה למערב עם
שער שלכת במסלה
העולה משמר לעמת
משמר למזרח הלוים
ששה לצפונה ליום
ארבעה לנגבה ליום
ארבעה ולאספים שנים
שנים לפרבר למערב
ארבעה למסלה שנים
לפרבר אלה מחלקות
השערים לבני הקרחי
ולבני מררי והלוים
אחיה על אוצרות
בית האלהים ולאוצרות
הקדשים

ראשי האבות ללעדן

בני לעדן בני הגרשני ללעדן
ללעדן הגרשני יחיאלי
בני יחיאלי זתם ויואל
אחיו על אוצרות בית
יהוה לעמרמי ליצהרי
לחברוני לעזיאלי
ושבאל בן גרשום בן
משה נגיד על האוצרות
ואחיו לאליעזר רחביהו
בנו וישעיהו בנו ויורם

בנו וזכרי בנו ושלמות
בנו הוא שלמות ואחיו
על כל אוצרות הקדשים
אשר הקדיש דויד המלך
וראשי האבות לשרי
האלפים והמאות ושרי
שרי הצבא מן המלחמות
ומן השלל הקדישו
לחזק לבית יהוה וכל
ההקדיש שמואל
הראה ושאול בן קיש
ואבנר בן נר ויואב בן
צרויה כל המקדיש על
יד שלמית ואחיו
ליצהרי כנניהו ובניו
למלאכה החיצונה על
ישראל לשטרים
ולשפטים לחברוני
חשביהו ואחיו בני חיל
אלף ושבע מאות על
פקדת ישראל מעבר
לירדן מערבה לכל
מלאכת יהוה ולעבדת
המלך לחברוני יריה
הראש לחברוני לתלדתיו
לאבות בשנת הארבעים
למלכות דויד נדרשו

הש למיה
שלמית

328

העלו אתם הכהנים
הלוים והמלך שלמה
וכל עדת ישראל
הנועדים עליו לפני
הארון מזבחים צאן
ובקר אשר לא יספרו
ולא ימנו מרב ויביאו
הכהנים את ארון
ברית יהוה אל מקומו
אל דביר הבית אל
קדש הקדשים אל תחת
כנפי הכרובים ויהיו
הכרובים פרשים כנפים
על מקום הארון ויכסו
הכרובים על הארון
ועל בדיו מלמעלה
ויאריכו הבדים ויראו
ראשי הבדים מן הארון
על פני הדביר ולא
יראו החוצה ויהי שם
עד היום הזה אין בא
ארון רק שני הלחות
אשר נתן משה בחרב
אשר כרת יהוה עם
בני ישראל בצאתם
ממצרים
ויהי בצאת הכהנים
מן הקדש כי כל הכהנים

הנמצאים התקדשו אין
לשמור למחלקות
והלוים המשררים לכלם
לאסף להימן
לידתון ולבניהם ולאחיהם
מלבשים בוץ במצלתים ובנבלים
ובכנרות עמדים מזרח
למזבח ועמהם כהנים
למאה ועשרים מחצ
מחצררים בחצצרות
ויהי כאחד למחצצרים
ולמשררים להשמיע
קול אחד להלל ולהודות
ליהוה וכהרים קול
בחצצרות ובמצלתים
ובכלי השיר ובהלל
ליהוה כי טוב כי לעולם
חסדו והבית מלא ענן
בית יהוה ולא יכלו
הכהנים לעמוד לשרת
מפני הענן כי מלא כבוד
יהוה את בית האלהים
אז אמר
שלמה יהוה אמר
לשכון בערפל ואני בניתי
בית זבל לך ומכון לשבתך
עולמים ויסב המלך
את פניו ויברך את כל

ואשים שם את הארון אשר שם
ברית יהוה אשר כרת עם בני ישראל

קהל ישראל וכל קהל
ישראל עומד ויאמר
ברוך יהוה אלהי ישראל
אשר דבר בפיו את
דויד אבי ובידיו מלא
לאמר מן היום אשר
הוצאתי את עמי את
מארץ מצרים לא
בחרתי בעיר מכל
שבטי ישראל לבנות
בית להיות שמי שם
ולא בחרתי באיש
להיות נגיד על עמי
ישראל ואבחר בירושלם
להיות שמי שם ואבחר
בדויד להיות על עמי
ישראל ויהי עם לבב
דויד אבי לבנות בית
לשם יהוה אלהי יש
ישראל ויאמר יהוה
אל דויד אבי יען אשר
היה עם לבבך לבנות
בית לשמי הטיבות
כי היה עם לבבך רק
אתה לא תבנה הבית
כי בנך היוצא מחלציך
הוא יבנה הבית לשמי
ויקם יהוה את דברו

אשר דבר ואקום תחת
דויד אבי ואשב על
כסא ישראל כאשר
דבר יהוה ואבנה הבית
לשם יהוה אלהי
ישראל ויעמד לפני
מזבח יהוה נגד כל
קהל ישראל ויפרש
כפיו כי עשה שלמה
כיור נחשת ויתנהו
בתוך העזרה חמש
אמות ארכו וחמש
אמות רחבו ואמות
שלש קומתו ויעמד
עליו ויברך על ברכיו
נגד כל קהל ישראל
ויפרש כפיו השמימה
ויאמר יהוה
אלהי ישראל אין כמוך
אלהים בשמים ובארץ
שמר הברית והחסד
לעבדיך ההלכים לפניך
בכל לבם אשר שמרת
לעבדך דויד אבי את
אשר דברת לו ותדבר
בפיך ובידך מלאת
כיום הזה ועתה יהוה
אלהי ישראל שמר

936

343

345

346

S73

380

260

392
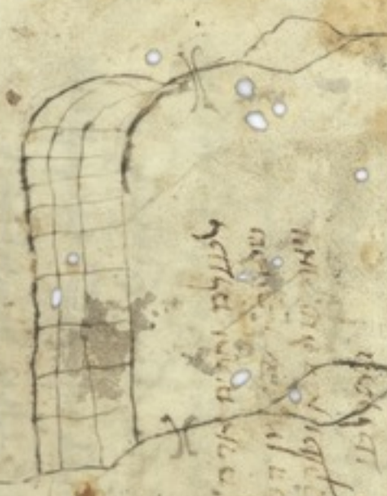
406